

SCENARIUSZ ZAJĘĆ Z ZAKRESU EDUKACJI MATEMATYCZNEJ PRZEPROWADZONYCH W GRUPIE DZIECI 3,4LETNICH

Prowadząca: mgr Marzena Skirak

Data: 04.12.2023R

TEMAT ZAJĘĆ: Układamy kalendarze - *Dzień i noc*. Zabawy z wyliczankami.

Cel ogólny:

- Dostrzeżenie regularności typu: *Dzień-noc* i układanie kalendarzy.
- Wychwytywanie regularności w zabawach ruchowych i wyliczankach; powtarzanie i kontynuowanie dostrzeżonych rytmów.
- Kształtowanie dziecięcych kompetencji w zakresie rytmicznej organizacji czasu.

Cele szczegółowe:

- Dostrzeżenie rytmu i stałego następstwa dni i nocy.
- Układanie kalendarzy (kodowanie) i odczytywanie uwzględnionych tam regularności.
- Wychwytywanie powtarzalności w zabawach ruchowych i wyliczankach.
- Pamięciowe opanowanie wyliczanek i próby układania według własnych pomysłów.

Metody pracy z dziećmi:

- czynne: zadań stawianych dziecku, kierowania aktywnością
- metoda prof. Edyty Gruszczyk – Kolczyńskiej

Formy organizacyjne: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Środki dydaktyczne: kolorowe kartoniki (kwadraty czarne i koła pomarańczowe) do kodowania kalendarzy, dywaniki, okręgi z papieru, szarfy: żółte i niebieskie po jednej dla każdego dziecka.

Cele operacyjne:

- dostrzega rytm następstwa dni nocy;
- układa kalendarz z kolorowych kartoników: dni i nocy;
- potrafi odczytać kalendarz zmienności dni i nocy;
- słucha ze skupieniem opowiadania nauczyciela
- przelicza posługując się palcami;
- doskonali pamięć słuchową;
- dostrzega rytm w wyliczankach

Obszar podstawy programowej:

II Emocjonalny obszar rozwoju dziecka.

- 1) Rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje, próbuje sobie radzić z ich przeżywaniem.
- 3) Przeżywa emocje w sposób umożliwiający mu adaptację w nowym otoczeniu np. w nowej grupie dzieci lub nowej grupie starszych dzieci.

III. Społeczny obszar rozwoju dziecka.

- 1) Przejawia poczucie własnej wartości jako osoby, wyraża szacunek wobec innych osób i przestrzegając tych wartości nawiązuje relacje rówieśnicze.
- 7) Respektuje prawa i obowiązki swoje oraz innych osób, zwracając uwagę na indywidualne potrzeby;
- 8) Obdarza uwagę dzieci i osoby dorosłe;
- 9) Komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne, wyraża swoje oczekiwania społeczne wobec innego dziecka, grupy.

IV Poznawczy obszar rozwoju dziecka.

- 12) Klasyfikuje przedmioty według: wielkości, kształtu, koloru, przeznaczeni, układa przedmioty w grupy, szeregi, rytmy, odtwarza układy przedmiotów i tworzy własne, nadając im znaczenie.
- 16) Posługuje się w zabawie i w trakcie wykonywania innych czynności pojęciami dotyczącymi następstwa czasu np. : wczoraj, dzisiaj, jutro, w tym nazwami pór roku.
- 15) Przelicza elementy zbiorów w czasie zabawy, prac porządkowych, ćwiczeń i innych wykonywanych czynności, posługuje się liczebnikami głównymi, eksperymentuje z tworzeniem kolejnych liczb.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa integrująca grupę *Powitanka*

2. Ustalanie stałego następstwa dni i nocy.

Naucz. zaczyna zajęcia w momencie, gdy zaprasza dzieci na środek sali – ustawienie w kole i wyjaśnia :

Dowiemy się, jak to jest z dniem i nocą.

Dotyka kolejno dzieci i ustala kto jest dniem, a kto nocą. Rozdaje przy tym szarfy: noce zakładają niebieskie szarfy, dni żółte. Teraz wyraźnie widać przemienność dni i nocy.

2. Opowieść o przemijaniu dnia i nocy.

Słońce wstało, rozpoczyna się dzień. Słońce wędruje po niebie i chyli się ku zachodowi. Dzień się kończy. Ciemnieje i rozpoczyna się noc. Księżyc wędruje po niebie, świecą gwiazdy. Noc przemija, bo idzie dzień i wstaje słońce....

W trakcie słuchania opowiadania przez dzieci - gdy noc się kończy, dzieci z niebieskimi szarfami kładą rękę na ramieniu dzieci z szarfami żółtymi i tak po całym obwodzie koła.

3. Układanie kalendarza, w którym są dni i noce.

Naucz. Zwraca się do dzieci: *Proszę usiąść na dywanie i ułożyć na okręgu kalendarz. Układamy z kartoników kolorowych umieszczonych w pojemnikach. Trzeba zaznaczyć na kalendarzu dni i noce.* Dzieci układają kalendarze, a nauczyciel pomaga tym, które mają problemy z ułożeniem. Gdy kalendarze są już gotowe należy przeczytać zakodowane na nich informacje ze zwróceniem uwagi na dotknięcie każdego kartonika.

4. Zabawa z rytmiczną wyliczanką.

Dzieci ustawione w kole, nauczyciel recytuje wyliczankę, inscenizując ją ruchem. Dzieci naśladują jego czynności i uczą się wyliczanki na pamięć.

Raz, dwa, trzy, cztery,

maszeruje Huckelberry, (pokaz sposobu chodzenia psa)

a za nimi Pixi, Dixi,

co się myje w proszku ixi, (ruchy mycia)

A za nimi misio Jogi,

co ma cztery duże nogi, (sposób deptania niedźwiedzia)

A za nimi kot Jinks dyszy,

co nie lubi strasznie myszy. (naśladowanie dyszenia i pokazywanie palcem zaprzeczenia).

Wyliczankę należy powtórzyć kilka razy i dzieci nauczą się jej na pamięć.

5. Zabawa ruchowa z wyliczanką *Siała baba mak*

6. Układanie wyliczanek.

Dzieci na pewno znają inne wyliczanki, warto je przypomnieć lub nawet spróbować nauczyć się krótkich tekstów.

Przykłady:

Trumf, trumf, Misia Bela,

Misia Kasia, konfacela,

Misia A, Misia Be,

Misia Kasia, konface.

Entliczek, pentliczek

Czerwony guziczek

Na kogo wypadnie

Na tego bęc.

Pan Sobieski miał trzy pieski,

czerwony, zielony, niebieski.

Raz, dwa, trzy,

po te pieski idziesz ty.

Ene due rabe,

połknął bocian żabę,

a żaba bociana,

taka była zmiana.

Raz i dwa, raz i dwa,

pewna pani miała psa,

trzy i cztery, trzy i cztery,

pies ten dziwne miał maniery.

Pięć i sześć, pięć i sześć,

wcale lodów nie chciał jeść.

Siedem, osiem, siedem, osiem,

wciąż o kości tylko prosił.

Dziewięć, dziesięć, dziewięć, dziesięć,

kto z was kości mu przyniesie?

Może ja, a może Ty.

Licz od nowa: raz, dwa, trzy.

Dzieci powtarzając uczą się na pamięć, można je zachęcić do układania innych.

Śnieg pada, śnieg pada, do kostek napadał.

Śnieg pada, śnieg pada, do kolan napadał.

Śnieg pada, śnieg pada, do pasa napadał.

Śnieg pada, śnieg pada, do szyi napadał.

Śnieg pada, śnieg pada, do głowy napadał.

